

Motion till riksdagen 2013/14:So265

av **Margareta Larsson (SD)**

Matersättning för ersättningssökande

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om matersättning för ersättningssökande.

Motivering

Utifrån de regler som Vanvårdsutredningen föreslog och ramöverenskommelsen i riksdagen, där alla partier utom Sverigedemokraterna medverkade, fastslogs ersättningsbeloppet om man har blivit utsatt för grovt fysiskt våld eller sexuella övergrepp till 250 000 kr. Antalet personer som kan tänkas blivit utsatta för vanvård i samhällets tjänst är svårt att beräkna, men en uppskattning av antalet personer som kommer att söka och beviljas ersättning beräknas vara mellan 2 000 och 5 000. Budgeten för vanvårdsutbetalningar för 2013 är 309 400 000 kr. Antalet som staten betraktar som vanvårdade är lätt-räknat.

Många personer kan tänkas ha lagt en del av händelserna bakom sig och vill inte röra upp det förflutna, och en del personer har upplevt våldet, förtrycket och sexuella anspelningar som värre än de objektivt sett, i ögonen och öronen hos Ersättningsnämnden, har varit. Oaktat detta är det orimligt att personer som samhället tagit ansvar för ska ha kostnader för att kräva ut sin, numera, lagstadgade rätt. Som jämförelse kan sägas att målsäganden i brottmål inte behöver betala för att få ut sitt skadestånd, med rätta.

Om man som ersättningssökande åker från Luleå till Stockholm för att gå igenom ett snabbt förhör inför Ersättningsnämnden riskerar man att få betala sina matkostnader själv; eller i vart fall merparten av dem.

Enligt det beslut som klubbades i riksdagen betalas det ut ett schablonbelopp om 60 kr. Detta enligt en summa som ligger kvar i en gammal regeringsförordning och som inte uppdaterats på ett bra tag. Detta är en summa som ens knappt täcker en måltid på McDonalds och har enligt förslaget lagt fast en

Fel! Okänt namn på

ersättning för dem som reser till Stockholm i anledning av intervju. Önskas bättre kost än det billigaste man kan få hos snabbmatskedjan får de resande bekosta mellanskillnaden själva. Att ge matersättning som inte täcker en dagens lunch är en märklig prioritering som inte tycks ha ifrågasatts. Detta kan upplevas som en förnedring. Enligt min mening anser jag att man ska betala ersättning enligt vad en lunch faktiskt kostar. Skatteverkets schabloner för skattefria traktamenten bör vara en utgångspunkt vid bestämmandet av lunchersättningar.

Stockholm den 26 september 2013

Margareta Larsson (SD)